

Suomi

Suomi on edistynyt hienosti uusiutuvan sähkön käytössä, jossa se on kolmannella sijalla. Luonnonmukaisen viljelyn ja yhdyskuntajätteen suhteen se on kymmenen parhaan maan joukossa. Muiden indikaattorien kohdalla Suomen tulokset ovat kuitenkin vaatimatonta keskitasoa. Neljässä tapauksessa kuudesta sen tulos asukasta kohti laskettuna oli yksi huonoimmista. Yleisesti ottaen Suomen tilanne on positiivisempi tarkasteltaessa kehityksen suunnan indikaattoreita, mutta jätteiden, vedenkäytön ja kasvihuonekaasupäästöjen osalta Suomen on parannettava suoritustaan tavoitteiden saavuttamiseksi.

Kasvihuone-kaasut			Energian-kulutus			Uusiutuva sähkö		Happamoittavat aineet		Otsonia muodostavat aineet			Rahtiliikenteen kysyntä			Luonnonmukainen viljely		Yhdyskuntajätteen tuotanto			Makean veden kulutus	
Päästöt/asukas	Päästöt/BKT	Päästöt (etäisyys tavoitteeseen)	Kulutus/asukas	Kulutus/BKT	Kulutus	Osuus	Osuus	Päästöt/asukas	Päästöt (etäisyys tavoitteeseen)	Päästöt/asukas	Päästöt/BKT	Päästöt (etäisyys tavoitteeseen)	Rahtiliikenne/asukas	Rahtiliikenne/BKT	Rahtiliikenne (etäisyys tavoitteeseen)	Osuus	Osuus	Yhdyskuntajäte	Yhdyskuntajäte	Yhdyskuntajäte (etäisyys tavoitteeseen)	Vedenkulutusindeksi	Vedenkulutusindeksi
TILANNE	TILANNE	KEHITYS	TILANNE	TILANNE	KEHITYS	TILANNE	KEHITYS	TILANNE	KEHITYS	TILANNE	KEHITYS	KEHITYS	TILANNE	TILANNE	KEHITYS	TILANNE	KEHITYS	TILANNE	KEHITYS	KEHITYS	TILANNE	KEHITYS

Kasvihuonekaasupäästöt

Vuonna 2002 kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt olivat 6,8 prosenttia yli vuoden 1990 tason. Suomen tavoitteena on pitää kasvihuonekaasujen päästöt ensimmäisellä velvoitekaudella vuoden 1990 tasolla. Päästöihin vaikuttavat Suomessa monenlaiset seikat: vallitseva tilanne, energiantensiiviset teollisuudenalat, tuotetun vesivoiman määrä, energian tuonti ja uusiutuvat energianlähteet sekä ilmasto-olot. Energiasektorilla hiilidioksidipäästöt kasvoivat 15 prosenttia vuosina 1990–2002. YK:n ilmastopaneelin tuoreimman raportin mukaan (huhtikuu 2005) kasvihuonekaasupäästöt olivat Suomessa 70,4 Tg CO₂ vuonna 1990 ja 77,2 Tg CO₂ ekv. vuonna 2002. Näiden lukujen perusteella Suomen kasvihuonekaasupäästöt vuonna 2002 olivat 9,7 prosenttia yli vuoden 1990 tason.

Energiankulutus

Energiaintensiivisyys asukasta kohti on Suomessa melko korkea. Tämä johtuu muun muassa ilmastosta, pitkistä etäisyyksistä, liikenteestä ja energiantensiivisestä teollisuudesta. Energiansäästöä on kuitenkin ollut jo pitkään, ja yli 20 vuoden ajan mahdollisimman paljon sähköä on pyritty tuottamaan sähkön ja lämmön yhteistuotannolla. Suomi on tällä alalla kansainvälisesti parhaiden maiden joukossa. Muita vaikutuskeinoja ovat esimerkiksi vapaaehtoiset energiansäästösopimukset ja auditoinnit sekä kestävä kulutuskäyttäytymisen edistäminen.

Uusiutuva sähkö

Uusiutuvan energian osuus sähköntuotannosta on kasvanut merkittävästi, ja uusiutuvan energian edistämishjelman (2003–2006) tavoitteena on nostaa sitä vuoden 2001 tasolta 30 prosenttia vuoteen 2010 mennessä. Ohjelmassa ehdotettuihin toimiin kuuluvat uuden tekniikan kehittäminen ja markkinointi sekä taloudelliset ohjauvälineet, kuten energiaverot, metsäpuuhakkeen tuotantoketjulle suunnatut investointituet ja avustukset ja yleensä uusiutuvien energianlähteiden kilpailukyvyyn parantaminen.

Happamoittavien aineiden päästöt

Päästöt ovat laskeneet vuodesta 1990. Eniten vähenivät rikin oksidien (SO_x) pitoisuudet, jotka jäävät nyt selvästi kansallisten päästörajojen alapuolelle. Ilmakehään vapautuvat päästöt riippuvat ilmasto-oloista, sähkön viennistä/tuonnista, vesivoiman saatavuudesta sekä monista muista tekijöistä, jotka aiheuttavat vaihtelua vuotuisissa päästöissä.

Otsonia muodostavien aineiden päästöt

Alailmakehän otsonipitoisuudet ovat Suomessa yleensä alhaisia. Satunnaisiin kohonneisiin pitoisuusarvoihin on syynä päästöjen kaukokulkeutuminen. Indikaattorina käytettävien otsonia muodostavien aineiden päästöt ovat vähentyneet, ja nykyiset päästöjen vähennystavoitteet ovat saavutettavissa.

Väestö: 5 210 000
Pinta-ala: 338 150 km²
BKT: 131 784 miljoonaa EUR

Rahtiliikenteen kysyntä

Suomi on melko suuri ja harvaan asuttu maa. Tämä selittää rahtiliikenteen suuren kysynnän. Vaikka rautatieliikenne on säilyttänyt markkinaosuutensa suhteellisen hyvin (noin 25 prosenttia kaikista rahtiliikenteen kilometreistä), maantieliikenne on lisääntynyt jatkuvasti ja vesiliikenne vastaavasti vähentynyt. Laivaliikenteellä on kuitenkin tärkeä merkitys Suomen ulkomaankaupassa. Noin 85 prosenttia Suomen ulkomaanrahdista kuljetetaan laivoilla. Yhtenä päätavoitteena on lähimerenkulun kehittäminen, kun taas sisävesiväylät eivät sovellu kovin hyvin rahtiliikenteeseen.

Luonnonmukaisesti viljellyt alueet

Luonnonmukaisen viljelyn osuus on kasvanut nopeasti, ja tämän kehityksen odotetaan jatkuvan. Myös luomutilojen keskimääräinen koko on suurentunut. Luonnonmukaisen viljelyn kasvulukuihin vaikuttavat monet tekijät, kuten maataloustukien kehitys.

Yhdyskuntajäte

Yhdyskuntajätteen kokonaismäärien kehitys on viime vuosina ollut laskusuunnassa sekä vuotuisten tonnimäärien perusteella että asukasta kohti laskettuna. Syntyneen jätteen kokonaismäärä on laskenut 11 prosenttia vuosina 2000–2003. Samalla ajanjaksolla BKT kasvoi keskimäärin 6 prosenttia. Suomessa syntyy vuosittain noin 450 kiloa yhdyskuntajätettä asukasta kohti, mikä on noin 100 kiloa Euroopan keskiarvoa vähemmän. Suurin osa (60 prosenttia) jätteestä toimitetaan kaatopaikoille; 29 prosenttia jätteestä hyödynnetään materiaalina ja 9 prosenttia energiana.

Makean veden varantojen käyttö

Vedenotto asukasta kohti on Suomessa keskimääräistä suurempi, mutta otetun veden suhteellinen osuus käytettävissä olevista vesivaroista on hyvin pieni. Maataloudessa kasteltu ala on hyvin vähäinen, ja kasteluveden osuus on vain noin 2 prosenttia vedenoton kokonaismäärästä.